

Abstrakt

S východiskem ve studiích Davida Danahera, které interpretují dílo Václava Havla v perspektivě kognitivní lingvistiky (a s důrazem na tzv. klíčové pojmy), se tato bakalářská práce zaměří na dva pojmy Václava Havla – APEL a ABSURDITA. V tomto ohledu se zabývá vybranými Havlovými eseji, veřejnými projevy a dopisy, zohledňuje ovšem i některé relevantní divadelní hry a zejména jejich autorské komentáře (*Asanace*, *Audience*). Cílem práce je ukázat, jakým způsobem jsou tyto pojmy v Havlových mimouměleckých textech konstruovány, jaké konceptuální metafory a narativní struktury jsou s nimi spojeny, jakých pojmově-jazykových prostředků je v příslušných konceptualizacích (a rekonceptualizacích) využito a jak se specifická konceptualizace apelovosti a absurdity vpojuje do celku Havlova díla.